

Người Việt, Chuyện Mỹ

Sơn Tùng

Cuộc dấy loạn diễn ra tại nhiều thành phố lớn trên nước Mỹ sau cái chết của George Floyd, một người da đen có nhiều tiền án hình sự, đến nay đã vừa tròn một tháng, chưa biết bao giờ mới chấm dứt và sẽ đưa nước Mỹ tới đâu. Đọc báo, xem truyền hình Mỹ, thật buồn và lo cho tương lai nước Mỹ, dù đất nước này chỉ là “quê hương thứ hai” của một người Mỹ gốc Việt. Hôm nay, ai có thể

cầm được nước mắt khi nhìn trên màn ảnh truyền hình chiếu cảnh bức tượng “Cha già dựng nước” Washington ở Portland, Oregon, bị một đám người điên loạn, cả trắng lẫn đen, đập phá, xô nhào xuống đất, xịt sơn bôi bẩn, và châm lửa đốt bằng những lá cờ Mỹ.

Tượng Washington bị xô ngã và bôi bẩn nằm trong xô tối.

“Người Mỹ” nào có thể nhân danh bất cứ cái gì để có hành động bộc lộ lòng thù ghét nước Mỹ một cách tột cùng như vậy? Hiển nhiên, những người với nhận thức trung bình cũng thấy đây không phải là vì “Black Lives Matter” được hô to trên đường phố để đòi công lý cho George Floyd khi mà mấy viên cảnh sát có trách nhiệm trong cái chết của anh ta đã tức thì bị sa thải, bị tống giam và bị truy tố về tội sát nhân. Cũng không thể nhân danh bất cứ điều gì cao cả để biện minh cho những hành động đốt phá, hôi đồ đã và đang diễn ra, thậm chí chiếm cả mấy khu phố ở Seattle để lập ra một “quốc gia tự trị”!

Rõ ràng nền móng nước Mỹ đang bị lay chuyển do một thế lực thù địch trong bóng tối mưu toan làm biến đổi hoàn toàn đất nước này. Dĩ nhiên muốn là một chuyện, làm được hay không là chuyện khác, vì nước Mỹ không phải là đã hết những người yêu nước sáng suốt, và sẵn sàng chiến đấu, dù cam go tới đâu, để bảo vệ lối sống của họ, lối sống đã tạo ước mơ cho mọi con người trên hành tinh này trong suốt hai thế kỷ nay. Lối sống ấy đang bị thách thức gay gắt và năm 2020 này sẽ là năm quyết định cho hướng đi của nước Mỹ trong tương lai với cuộc bầu cử tổng thống vào ngày 3 tháng 11 tới đây, mà **lá phiếu của cử tri sẽ cực kỳ quan trọng, quan trọng hơn tất cả các cuộc bầu cử trong lịch sử nước Mỹ, trong đó có những lá phiếu của cộng đồng người Mỹ gốc Việt**, khối di dân mới của Hoa Kỳ từ non nửa thế kỷ vừa qua.

Tuy số phiếu ấy (khoảng một triệu rưỡi) chưa đủ mạnh như phiếu của khối “thiểu số” da đen hay di dân “gốc Xi” Trung, Nam Mỹ, nhưng trong một cuộc bầu cử ngang ngửa, thắng hay bại chỉ do vài trăm lá phiếu cách biệt, như đã xảy ra trong cuộc bầu cử năm 2000, ông Bush (con) đã đánh bại ông Gore và trở thành tổng thống sau một cuộc kiểm phiếu đứng tim, đếm đi đếm lại từng lá phiếu tại một đơn vị ở Florida. Vì vậy, trong cộng đồng người Mỹ gốc Việt cũng đang diễn ra những tranh cãi giữa hai phe, thể hiện qua nhiều bài viết đọc được trên các “mạng” gần đây. **Điện hình là bài viết của cựu Đại tá Vũ Văn Lộc, tức Nhà văn Giao Chỉ, một “nhân sĩ” khá nổi tiếng ở San Jose, Bắc California, bên vực những cuộc xuống đường “phản kháng” bạo động, đốt phá, hôi cướp hàng hóa nhân danh “Black Lives Matter”.** Nhiều người đã lên tiếng, viết bài phản bác lập trường của ông Vũ Văn Lộc, “xây dựng” nhẹ nhàng có, nặng lời sỉ vả có, trong đó đáng chú ý nhất là bài nhận định của ông Vũ Linh, người chủ trương mạng “Diễn Đàn Trái Chiều”, đã đưa ra một cái nhìn ‘khác’, để độc giả tùy tiện suy luận, như minh xác trước của tác giả, rồi viết một bài khá dài, **phản bác “cu Giao Chỉ Vũ Văn Lộc”.**

Dưới đây, chỉ xin trích đoạn phần chính như sau:

“Cụ viết rất ‘hoành tráng’: “Đau thương thay! Những thanh thiếu niên Hoa Kỳ đủ các sắc tộc biểu tình quanh Bạch Cung đã làm gì nên tội mà vị tổng thống thân yêu của nước Mỹ phải hăm dọa sẽ thả chó rất hung dữ ra giải quyết? Ông còn chê bai các thống đốc yếu đuối và cho chỉ thị nếu có cướp bóc là phải dùng súng đạn. Những chiến binh anh hùng của nước Mỹ nở lòng nào mà nổ súng bắn dân vào các tiệm tạp hóa ôm ra những mớ hàng thực sự chỉ đáng bỏ đi?”

- Chỉ một đoạn ngắn gọn như vậy mà đã mang nhiều ý nghĩa hơn cả bộ tự điển bách khoa. **“Thanh thiếu niên đủ sắc tộc”? Thế nào là đủ sắc tộc?** Có dân Khờ-me, dân Iraq, dân Eskimos không? Cụ có dữ kiện nào? Hay chỉ là **một cách viết phóng đại cho ‘hoành tráng’?** Nếu như tôi viết

“chỉ là một nhóm thanh thiếu niên Mỹ con cấp tiến cực đoan nhất biểu tình quanh Bạch Cung để chống một tổng thống đã được hơn 60 triệu dân đủ sắc tộc của Liên Bang Hoa Kỳ bầu làm quốc trưởng” thì cụ nghĩ sao? Có chính xác hơn không?

- Chuyện TT Trump “hăm dọa sẽ thả chó dữ ra” chỉ là việc ông cảnh giác đám dân bạo động dừng nên làm chuyện ngu xuẩn là tấn công vào Tòa Bạch Ốc, vì ở đây đã có luật từ không biết mấy chục đời tổng thống là nhân viên bảo vệ sẽ có toàn quyền dùng đủ mọi phương tiện như thả chó ra, thậm chí bắn tử thương luôn bất cứ ai tấn công, xâm phạm vào Tòa Bạch Ốc. Trong quá khứ, kể cả dưới thời TT Obama, thỉnh thoảng cũng đã có vài anh hùng leo qua rào Tòa Bạch Ốc, bị nhân viên Secret Service Tòa Bạch Ốc dắt chó đi lùng bắt. Khi đó, ai ra lệnh thả chó dữ ra? Có phải TT Obama không? Đó là luật, không phải là Trump hăm dọa hay Obama ra lệnh. Việc có thả chó ra hay không, không phải là quyết định của tổng thống mà là quyết định của các nhân viên an ninh có trách nhiệm bảo vệ Tòa Bạch Ốc và bảo vệ quốc trưởng Mỹ, dựa trên thủ tục an ninh đã có sẵn từ không biết bao nhiêu đời tổng thống rồi, không phải là quyết định độc của “ông Thần Ác”. Nếu dân biểu tình không tấn công thẳng vào Tòa Bạch Ốc, “không làm gì nên tội” thì không ai có lý do gì thả chó dữ ra làm gì, cụ không cần phải lo cho họ. Bằng chứng là chuyện tấn công thẳng vào Tòa Bạch Ốc đã không xảy ra và đã không có một con chó hung dữ nào được thả ra.
- Cụ viết TT Trump còn “cho chỉ thị nếu có cướp bóc là phải dùng súng đạn”. Sự thật là đã chẳng có cái chỉ thị đó bao giờ hết. Cụ phịa. Đây là cách bóp méo câu tuyên bố của TT Trump “nếu có cướp bóc thì sẽ bị bắn”. Tổng thống Mỹ, không có ông nào có quyền ra chỉ thị cho bất cứ một người nào phải bắn ai hay không bắn ai. Chuyện đi ăn cướp có bị cảnh sát bắn hay không, trong trường hợp nào, là chuyện có ghi trong luật với đầy đủ thủ tục, chứ không phải do “chỉ thị” của Trump. Về chuyện “*Những chiến binh anh hùng của nước Mỹ nở lòng nào mà nổ súng bắn dân ...*”, đây dường như là tột đỉnh của nghệ thuật ‘**văn phong nổ**’ mà Mỹ gọi là ‘grand-standing rhetoric’ để bi thảm hoá câu văn. Thưa cụ, không có chuyện “chiến binh anh hùng được điều động đi bắn dân”, mà chỉ có việc huy động các phương tiện cảnh sát và Vệ Binh Quốc Gia để chặn cướp bóc, đốt phá. **Chuyện tổng thống ra lệnh cho Vệ Binh Quốc Gia dẹp phản loạn, cướp phá là luật và đã được áp dụng bởi tất cả các tổng thống trong lịch sử cận đại Mỹ từ TT Eisenhower cho tới TT Obama...** Câu viết “... nở lòng nào mà nổ súng bắn dân vào các tiệm tạp hóa ôm ra những mở hàng thực sự chỉ đáng bỏ đi” là câu bào chữa nghe khó hiểu nhất. Cụ mà làm luật sư thì tất cả các can phạm được cụ bào chữa sẽ đi bóc lịch mãi đời hết. Thưa cụ, **công khai ôm hàng của tiệm chạy ra mà không trả tiền là định nghĩa của ăn cướp**, là cái tội mà luật lệ của nhân loại từ ngày còn ở trong hang động đã đặt ra, vì không thể chấp nhận tài sản do công khó của một người tạo ra có thể bị một người khác dùng bạo lực ngang nhiên chiếm đoạt mà không bị trừng phạt.
- Về chuyện giá trị của những món hàng đó có “đáng bỏ đi” hay không thì xin lỗi cụ, nhìn hình dân nổi loạn vào Target khiêng ra cả chục máy TV khung hình lớn, và cả trăm, cả ngàn món hàng khác, tất cả đều có giá tiền, hay đập phá các tiệm cực sang ở Beverly Hill -mà không có cụ tỵ nạn nào dám bước chân vào- **sao có thể nói chỉ là những món “hàng đáng bỏ đi”? Cụ dựa vào đâu mà nói đó là “hàng đáng bỏ đi”? Món hàng bao nhiêu tiền thì “đáng bỏ đi” có quyền cướp, bao nhiêu tiền thì không được đụng tới?** Thật ra, một cái tâm của tôi vẫn là cái tâm của tôi, không ai có quyền cưỡng chiếm rồi nói ‘chuyện nhỏ’, cái tâm là đồ bỏ.
- Cụ viết rất mạnh: “*Nhưng ngay cả đám phá hoại đốt nhà, đập xe và hôi của thực sự cũng là những tiếng nói công phần của dân chúng*”. Tôi đọc mà tưởng đang đọc truyền đơn của bác Mao đang phát ra tại Diên An để hô hào bần cố nông chống địa chủ. Theo sự hiểu biết của tôi, giải thích những vụ đốt nhà, phá cửa, ăn cướp, giết dân vô tội là nói lên “tiếng nói công phần của dân” luôn luôn là luận điệu những tổ chức khủng bố, từ CS cho đến ISIS, dùng để biện minh cho các hành động tàn ác nhất của họ. Thưa cụ, nước Mỹ là nước pháp trị, có cả ngàn bộ luật. Trên thế giới này, không có dân xứ nào được hưởng nhiều tự do hơn dân Mỹ, nhưng họ được vậy vì dân Mỹ sống chung nhau trong một xã hội có trật tự, luật lệ đầy đủ. Những người dân bất cứ thấp cổ bé họng đến đâu, nếu có vấn đề gì đã có cả vạn luật sư, nhà báo, nhà hoạt động, dân biểu, nghị sĩ, sẵn sàng giúp, mang cả vạn luật ra để bảo vệ họ. Họ có quyền kiện cả tổng thống luôn. Nhưng cũng trong cái xứ Mỹ này, **không có một điều luật nào nhìn nhận đốt nhà, cướp của, giết người là “tiếng nói công phần của dân chúng” hết**. Ở Mỹ, dù dân chúng có là bần cố nông cũng không được phép cướp một xu của trí phú, địa hào nào.

Xứ Mỹ là xứ có cả rừng luật, nhưng không chấp nhận bất cứ luật rừng nào hết. Cự bào chữa cho dân đi đốt nhà cướp của là khuyến khích họ, hại họ, đẩy họ vào vòng phạm pháp, tù tội. Luật pháp rõ ràng chính là cái gì phân biệt xã hội loài người với xã hội loài thú và xã hội cộng sản. (ngưng trích)

Thật ra, một cựu đại tá QLVNCH kiêm nhà văn và “nhân sĩ” tự nhận là “chống cộng” mà lại chọn chỗ đứng trong đám người **có hành tung giống như cộng sản** thì cũng hơi lạ, vì phần đông những người “ghét Trump” trong cộng đồng người Mỹ gốc Việt là giới trẻ, do ảnh hưởng của bạn bè và thầy cô giáo ở nhà trường Mỹ mà đa số **có tư tưởng khuynh tả**.

Bằng có là ông Bằng Phong Đặng Văn Âu, một cựu trung tá Không Quân VNCH, vừa viết một bức thư ngỏ khá dài để giải thích cho “những người bạn trẻ” Mỹ gốc Việt những điều mà có thể họ chưa biết và kết luận như sau:

“Thế hệ chúng tôi sinh ra trong một quốc gia nghèo khó, chiến tranh triền miên, không có điều kiện học hành tới nơi tới chốn. Các bạn may mắn được sống trên đất nước tiên tiến, các bạn được học tại các Đại Học bậc nhất thế giới, đỗ đạt những bằng cấp tốt đỉnh. Sở dĩ các bạn được như vậy, là nhờ các bạn đang đứng trên vai những người khổng lồ. Các bạn có biết người khổng lồ đó là ai không?

“Những người khổng lồ đó là những quân nhân bị đẩy đọa thể xác, bị bỏ đói và phải bị cưỡng bách lao động, bị sỉ nhục trong các trại tập trung của Việt Cộng, nhưng họ phải nuốt nhục cúi đầu chịu đựng, vì họ nghĩ tới ngày ra tù, tìm đường vượt biển, vượt biên để đưa gia đình, trong đó có các con, để gây dựng tương lai cho các con. Những người khổng lồ đó là những bà mẹ bị chế độ đui việc, bị bỏ đói mà vẫn phải vừa kiếm ăn, vừa nuôi con, vừa lặn lội nuôi chồng trong trại tập trung. Khi đến được bến bờ tự do, những người khổng lồ gây còm ốm yếu đó lại phải vật vả làm hai, ba “jobs” để nuôi con được vào học tại các trường Đại Học danh tiếng!

“Ngày hôm nay, các bạn có địa vị cao sang, được xã hội trọng vọng, ở nhà cao, đi xe đẹp là nhờ các bạn đã đứng trên vai những người khổng lồ tội nghiệp đó, các bạn có biết không? Các bạn đừng để các giáo sư cấp tiến ở Đại Học nhồi vào đầu óc các bạn những tư tưởng đạo đức giả của cộng sản để mà trở thành những đứa con bất hiếu, chống lại cha mẹ. Họ hiểu cộng sản hơn các bạn!

“Chế độ Việt Nam Cộng Hòa cũng có những thành phần trí thức thân cộng, nên thanh niên Việt Nam như Huỳnh Tấn Mẫm, Lê Hiếu Đằng, Tiêu Dao Bảo Cự, Nguyễn đắc Xuân ... trở thành tội đồ. Còn có thêm một loại làm tay sai cho Việt Cộng, rồi cuối cùng cũng bị chế độ bạc đãi, chạy sang Mỹ, lãnh tiền trợ cấp xã hội, nhưng bây giờ lại làm tay sai Việt Cộng, dùng đài phát thanh, đài truyền hình và báo chí chửi Tổng thống Donald Trump. Bọn người phản phúc này có cái đặc điểm là không có liêm sỉ để biết xấu hổ! Những bọn người phản phúc này đã đánh mất lương tri!

*“Tôi năm nay đã 80 tuổi, thời gian còn lại trên cõi đời này không còn bao lâu nữa. Tôi chẳng có bất cứ mưu cầu nào hay tham vọng nào để làm động cơ ủng hộ Tổng thống Donald Trump.. Vì thế, nước Mỹ có ra thế nào cũng chẳng ảnh hưởng gì đến thân tôi. Tôi viết bức thư này cho các bạn để chứng tỏ với các bạn rằng tôi có trách nhiệm trao truyền kinh nghiệm cho thế hệ con cháu mà thôi. **Các bạn đừng nhẹ dạ để bị lừa vì những tư tưởng cấp tiến đạo đức giả của bọn Dân Chủ đang âm mưu hủy hoại đất nước văn minh này.***

“Đảng Dân Chủ đang hủy bỏ lịch sử Hoa Kỳ bằng cách đập bỏ những bức tượng nhà thám hiểm Colombus đã tìm ra Mỹ Châu, để ngày nay có một ông gốc Phi Châu được làm Tổng thống. Bước tới, chúng đòi phế bỏ các định chế dân chủ do Adams, Jefferson dựng lên để thay vào đó một Nhà Nước kiểu cộng sản giống như chúng đã từng lập lên tại các quốc gia cộng sản. Lúc bấy giờ thế giới sẽ không còn quốc gia tự do nào để cho bọn truyền thông đội lốt tự nạn cộng sản có thể tìm ra một nước tự do nào mà tới cư ngụ để xin lãnh trợ cấp xã hội, y tế, gia cư!

“Nếu Tổng thống Donald Trump thất cử vào ngày 3 tháng 11 năm nay, nền dân chủ của Hoa Kỳ và của thế giới sẽ cáo chung. Số phận nước Mỹ sẽ được quyết định vào ngày 3 tháng 11 năm 2020.

“Nếu Tổng thống thắng thì nước Mỹ và Thế giới Tự do còn nền văn minh. Nếu ma quỷ thắng thì nước Mỹ và Thế giới biến thành hỏa ngục. Lựa chọn sống trong tự do dân chủ hay sống trong hỏa ngục cộng sản là tùy theo quyết định của quý bạn. Thế hệ của chúng tôi sắp sửa qua. Chẳng còn có điều gì để phải bận tâm.”

Nếu những người như ông Vũ Linh hay ông Đặng Văn Âu có bị, hay “được” cho vào danh sách thành phần “cuồng Trump” thì còn hiểu được, nhưng cô Tiểu Hương ở tận Dĩ An, Việt Nam, chẳng liên quan gì tới chuyện nước Mỹ xa xôi, mà cũng “cuồng Trump” thì là hiện tượng hơi khó hiểu.

"Mẹ" Tiểu Hương và những "đứa con" của cô.

Cô Huỳnh Tiểu Hương, “xuất thân từ đường phố”, như chính lời cô, có tới 345 “đứa con” bị bỏ rơi trong các nhà vệ sinh công cộng hay trong các thùng rác ngoài đường phố được cô “lượm” về chăm nuôi tại “Trung tâm Nhân đạo Quê Hương” ở Dĩ An do cô thành lập vào cuối năm 2001. Cơ sở từ thiện hoàn toàn tự nhân này không liên hệ gì tới đảng và nhà nước cộng sản tại Việt Nam. **Cô cho biết từ ngày ông Trump đắc cử tổng thống Hoa Kỳ cô rất ngưỡng mộ con người ông và những việc ông đã làm cho nước Mỹ và cho cả thế giới.** Vì vậy, từ mấy năm nay cô và “các con” của cô vẫn thường xuyên cầu nguyện cho ông và năm nào cũng tổ chức mừng sinh nhật ông tổng thống Mỹ rất tưng bừng, long trọng.

Ngày 14 tháng 6 năm nay, một youtube *** ghi lại cảnh lễ mừng sinh nhật TT Trump tại “Trung tâm Nhân đạo Quê Hương” ở Dĩ An thật cảm động với chiếc bánh sinh nhật lớn trên bàn, với những bức hình phóng đại chân dung ông Trump được “các con” của cô Tiểu Hương giơ cao trong lúc mẹ con cùng hát bài mừng sinh nhật ông, và trên áo thun của các em có in hình cờ Mỹ, hay ba chữ USA lớn, hoặc hình ông Trump.

Không biết những người “ghét Trump” tại Mỹ có kết tội cô Tiểu Hương với tấm lòng vàng và những đứa con rơi đáng thương của cô là đã về hòa với bọn “cuồng Trump” vô ý thức?

Ký Thiệt
(Đời Nay ra ngày 26.6.2020)

(***) [The Orphans Wish “happy birthday Donald Trump President” - Huynh Tieu Huong](#)

(***) ["Hard Fan" from Vietnam celebrates President Trump's birthday](#)